

скалкою, серед дівчат встановлено наступні показники по 33,3% показали нижче середнього та середній рівні, всього 3,3% вище середнього, 30% високий рівень.

Висновки. Таким чином, в показниках фізичної підготовленості дівчат, які займаються художньою гімнастикою переважає середній та вище середнього рівні розвитку, а в показниках технічної підготовленості – нижче середнього та середній рівні розвитку.

Література.

1. Дяченко А.А. Використання музичного супроводу в процесі адаптивного фізичного виховання /А.А Дяченко // 36. Наукових праць «Фізична культура, спорт та здоров'я нації». – Вінниця: ТОВ «Ландо ЛТД», 2013. – С.91-95.
2. Карпенко Л.А., Методика тренировки занимающихся художественной гимнастикой/ Л.А. Карпенко. – Ленинград: ГДИФОК, 1989. – 64 с.
3. Карпенко Л. Художественная гимнастика: учебник / Л.Карпенко. – М.: ФиС, 2003. – 174 с.
4. Круцевич Т. Ю. Методы исследования индивидуального здоровья детей и подростков в процессе физического воспитания / Т.Ю. Круцевич. – К. : Олимпийская литература, 1999. – 232 с.
5. Художня гімнастика: Навчальна програма для ДЮСШ, СДЮШОР, ШВСМ / Ж.А. Білокопитова,Т.В. Нестерова, А.М. Дерюгіна, В.А. Безсонова. - К.:РНМК, ФГУ, 1999. - С. 26-33.
6. Чернишенко Т.М., Кізім В.М. Оцінка ритмічної підготовленості студентів факультету фізичного виховання і спорту / Т.М. Чернишенко, В. М. Кізім // Актуальные научные исследования в современном мире: XXI Междунар. Научн. Конф., 26-27 января 2017г., Переяслав-Хмельницкий. Сб.научных трудов – Переяслав-Хмельницкий, 2017. – Вып. 1(21), ч.2 -172 с. С.157-162.
7. Словник визначень основних музичних. Танцювальних і хореографічних термінів та понять з дисципліни «Ритміка і хореографія» (для студентів денної та заочної форм навчання інституту фізичного виховання і спорту педагогічних університетів) / Укладачі: Т.М. Чернишенко, В.М. Кізім. – Вінниця, 2015. – 67 с.
8. Чернишенко Т.М. Вплив засобів хореографії на фізичну підготовленість молодших школярів / Т.М. Чернишенко, В. М. Кізім, М. Репетацька // Теоретико-методичні основи організації фізичного виховання молоді: Матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції; Під заг. ред. Сіренко Р.Р. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2016. – С. 44-45.

ДІЯЛЬНІСТЬ ПАРАЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ З ПЛАВАННЯ

Цуркан Богдан

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

Резюме. У статті визначено деякі напрямки діяльності паролімпійського комітету України в галузі спортивного плавання. Встановлено, що за статтею 30 «Конвенції про права інвалідів» люди з обмеженими можливостями мають право нарівні з іншими брати участь в спортивних заходах. В нашій державі функціонує Національний комітет спорту інвалідів

України, «Інваспорт», фізкультурно-спортивні та оздоровчі клуби для інвалідів. Зокрема, паролімпійське плавання дотримується правил FINA з деякими модифікаціями. У кожній дисципліні в адаптивному плаванні спортсмени класифікуються за такими функціональними класами: ураження зору, слуху, опорно-рухового апарату та інтелекту.

Summary. The article identifies some areas of the Paralympic Committee of Ukraine in the field of swimming. It has been established that article 30, "the Convention on the rights of persons with disabilities" people with disabilities have the right on an equal basis with others, to participate in sports activities. In our country has a national Committee of sport of invalids of Ukraine, "Invasport", sports and health clubs for people with disabilities. In particular, paralympische comply with the rules of swimming FINA with some modifications. In each discipline in adaptive swimming athletes are classified according to the following functional classes: loss of vision, hearing, musculoskeletal and intelligence.

Актуальність проблеми. Світова статистика сумно свідчить, що кожний десятий мешканець Землі є інвалідом [6]. На жаль такі явища як війни, злочинність, екологічні катастрофи, травми, нещасні випадки, а також алкоголізм, наркоманія, інфекційні та спадкові захворювання підвищують ймовірність появи фізичних дефектів, що в подальшому спричинятимуть збільшення кількості людей з обмеженими можливостями [2, 3]. У світі понад 600 млн. інвалідів, з яких в Україні нараховується близько 2,7 млн., що становить 6% населення нашої країни [4, 5].

Люди з обмеженими можливостями зіштовхуються із непристосованістю оточуючого середовища до їхніх особливих потреб у побуті та суспільстві (Дяченко А.А., 2017) [1]. Як наслідок це призводить до виникнення в інвалідів почуття приреченості, що породжує озлоблення, суїцидний настрій, повну пасивність і байдужість до навколишніх подій. З огляду на це, значення адаптивного спорту в сучасному суспільстві зростає. Адаптивний спорт дає змогу покращити функціональний та психологічний стан, морально-вольові якості, а також змінити ставлення здорових людей до інвалідів, та довести, що вони мають ті ж самі інтереси, здібності та прагнення успіху в житті [6].

Мета дослідження: визначити напрямки діяльності паролімпійського комітету України в спортивному плаванні.

Результати дослідження. Люди з особливими потребами беруть участь у різноманітних змаганнях і світ переконується в тому, що спорт не є прерогативою лише здорових людей. У статті 30 «Конвенції про права інвалідів» вказано, що інваліди мають право брати участь в культурному житті, проведенні дозвілля, відпочинку та в спортивних заходах нарівні з іншими. Щоб надати інвалідам таку можливість, держава вживає належні заходи, як-от:

- 1) заохочення й пропаганди участі осіб з інвалідністю у загальнопрофільних спортивних заходах на всіх рівнях;
- 2) забезпечення можливості організовувати спеціальні спортивні та дозвільні заходи для осіб з інвалідністю, сприяння їхньої популяризації та надання нарівні з іншими належної освіти;
- 3) забезпечення того, щоб фізично обмежені люди мали доступ до спортивних, рекреаційних і туристичних об'єктів;
- 4) забезпечення рівного доступу дітям-інвалідам можливості участі в

іграх, у проведенні дозвілля та в спортивних заходах, зокрема, заходах у рамках шкільної системи;

5) забезпечення осіб з інвалідністю доступу до послуг агентів, які займаються організацією туризму, відпочинку та спортивних заходів.

Спортивний рух людей з особливими потребами в Україні сформувався на початку 1989 року шляхом створення фізкультурно-спортивних та оздоровчих клубів. Такі громадські об'єднання були своєрідним фундаментом для створення національних федерацій спорту осіб з інвалідністю з видами уражень опорно-рухового апарату, вадами зору, слуху та інтелекту. У 1992 році ці чотири федерації об'єдналися в Національний комітет спорту осіб з інвалідністю України, який представляє нашу державу на Міжнародному паралімпійському та дефлімпійському русі й виконує функції Національного паралімпійського комітету. Темпи розвитку паралімпійського руху в Україні (за оцінками Міжнародного паралімпійського комітету й Міжнародних спортивних федерацій) є найвищими в Європі за останній час.

Спільна діяльність Національного комітету спорту інвалідів України та державної системи „Інваспорт” стала могутнім фактором розвитку фізичної культури і спорту інвалідів у нашій державі. Сьогодні в Україні діють 27 регіональних центрів „Інваспорт”, 109 відділень в обласних та міських центрах, 174 фізкультурно-спортивних та оздоровчих клубів для інвалідів, 27 дитячо-юнацьких спортивних шкіл для людей з особливими потребами. Більше 50-ти тисяч інвалідів та 22,000 дітей шкільного віку відвідують фізкультурно-реабілітаційні групи та спортивні секції з 27 видів спорту. Щорічно в Україні проводяться понад 250 чемпіонатів, першостей та кубків з 19 видів спорту серед інвалідів з ураженнями зору, слуху, опорно-рухового апарату та інтелекту.

Більшість людей з обмеженими можливостями надають перевагу при виборі виду спорту саме плаванню, адже його позитивний вплив на організм людини є безперечно неперевершеним. Починаючи з 1960 року плавання було головним видом спорту на Паралімпіадах. В паралімпійському плаванні дотримуються правил FINA з невеликими модифікаціями, наприклад, різні платформи для старту або старт з води, використання сигналів «тепперів» для плавців із вадами зору (сліпотою), крім того не дозволяється використання протезів або допоміжних пристроїв. У кожній дисципліні спортсмени класифікуються за функціональними можливостям або станом здоров'я. Існує 10 класів для спортсменів з фізичними обмеженнями (S1-S10), три – для спортсменів з вадами зору (S11-S13) і один – для спортсменів з інтелектуальною недостатністю (S14). Всі позначення функціональних класів у плаванні починаються з літери S (перша буква англійського слова «swimming» - плавання). Позначення «S» відноситься до функціональних класів у плаванні вільним стилем, на спині і батерфляєм. Позначення «SB» відноситься до класів у плаванні брасом. Позначення «SM» відноситься до класів у комбінованому плаванні. Цифри від 1 до 10 позначають функціональний рівень спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату, спортсменів з церебральним паралічем, а також з іншими неврологічними та локомоторними порушеннями, від

максимального (S1, SB1, SM1) до мінімального (S10, SB9, SM10). Цифри від 11 до 13 позначають рівень ураження у спортсменів з порушенням зору від максимального (S11) до мінімального (S13). Спортсмени з порушенням інтелекту об'єднуються в один клас - 14 (S14, SB14, SM14).

Слід відзначити, що спортсмени паралімпійської збірної команди України з плавання досягли значних успіхів на Паралімпійських іграх в Ріо здобувши 26 золотих, 24 срібних та 25 бронзових медалей, зайнявши 3 загальнокомандне місце.

Висновки. Встановлено, що діяльність паралімпійського комітету України в галузі спортивного плавання спрямована на:

1. Забезпечення на державному рівні належної роботи спортивних організацій та закладів, що надають можливість інвалідам брати участь в спортивних заходах нарівні з іншими.
2. Створення спеціальних правил змагань з плавання для людей різних нозологічних груп.

Література.

1. Дяченко А.А. Шляхи соціальної інтеграції дітей молодшого шкільного віку з вадами зору в процесі фізичного виховання / А.А. Дяченко //Зб. наукових праць ХХІ Міжнародної наукової конференції «Актуальні наукові дослідження в сучасному світі». – Переяслав-Хмельницький, 2017. – Вип. 3(23), Т.7. – С. 33-36.
2. Дяченко А.А. Особливості фізичного розвитку молодших школярів з послабленим зором / А.А. Дяченко // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – НУФВіСУ. - Київ: «Олімпійська література», 2009. –№ 2. – С. 69-73
3. Дяченко А.А. Аналіз кількісного співвідношення первинних і вторинних захворювань слабкозорих школярів в процесі адаптивного фізичного виховання / А.А. Дяченко // Молода спортивна наука України : збірник наукових статей з галузі фізичної культури і спорту. – Львів: ЛДіФК, 2009 – Вип. 13. - Т.3. – С. 71-74.
4. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні: Закон України № 875-ХІІ; 21.03.1991 // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – №21. – 252 с.
5. Фізкультурно-спортивна та реабілітаційно-оздоровча робота серед інвалідів України у 2005 році (цифри і факти) // Інформаційний бюлетень українського центру з фізичної культури і спорту «Інваспорт». – К.: 2006.–106 с.
6. Бріскін Ю. А. Паралімпійський рух в Україні / Ю. А. Бріскін, В. М. Сушкевич // Енциклопедія Олімпійського спорту України / За ред. В. М. Платонова – К.: Олімпійська література, 2005.

СПОРТИВНИЙ ВІДБІР У СЕКЦІЮ ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ (ТЕОРЕТИЧНИЙ ОГЛЯД)

Шибенюк Тетяна

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

Резюме. У статті розглядаються важливі аспекти сучасного стану проблеми спортивного відбору дітей в групу початкової підготовки у секцію легкої атлетики.

Summary. The article deals with important aspects of the problem of modern sport select